

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica xij. post festu[m] Trini. Questio. Ivij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

q multi ex iudeis sunt conuersi sapientes: vt Nabanael: paulus: gamaliel: matthias. Joā. xij. Multi ex pncipibz & i. sacerdotibz & doctoribz. Sed multi etiā auertunt. Primo: qz semp fuerūt cupidi: & i lege eoz pmittit eis abūdātia: id timēt & c. Secūdo: qz a cunabulis in odio chri nūtrunt. Tertio ppter altitudinē credēdoz. Via fere dicta in hac q̄stūcula s̄mpti ex Rico. de Ly. tra iudeos. Multa autē de intellectu pphetie hebdomadaz Daniel habes infra dñica vigesima q̄ta post Pē recosten s̄m q̄riā.

Dñica. xi. post festū Trinita. Questio. lvi.

Veritur in illo ver

q bo p̄pitius: vtz in iustificatiōe impij req̄rat magna dei p̄pitia: tio: q̄st ip̄a iustificatio sit maximū qd: Respondeo. Cū opus dicat magnū ex parte modi faciēdi & s̄m magnitudinē rei facte: creatio est maximū opus dei p̄mo modo: q̄a in ea nihil presupponit. sed iustificatio impij est maior secundo modo q̄ creatio celi & terre. qz iustificatio terminat ad bonū eternum diuine participationis: & illa creatio ad bonū nature mutabilis. Unde Aug. exponēs illud Joan. xiiij. Maiora hoz faciet. dicit: q̄ mai⁹ opus ē vt ex imp̄to iust⁹ fiat q̄ creare celum & terram. Et subiungit. Celū em̄ & terra transibūt: p̄destinatioz autē salus & iustificatio p̄manebit. Sed cū etiā aliqd dicat magnū dupl̄iter s̄m q̄ntitatē absolutā: & s̄m q̄ntitatem p̄portionis. sicut dicit mons paruus. et milū magnū. P̄mo modo gloriificatio iustoz est opus mai⁹ q̄ iustificatio impij quia donum glorie absolute est mai⁹ dono gratie iustificat. sed secūdo modo est econtrario: qz maius est donum gratie q̄ glorie: eoq̄ plus excedat donū gr̄e dignitatē impij q̄ erat dignus pena: q̄ donū glorie dignitatē iusti: qz ex hoc ip̄o q̄ ē iustificatus: est dignus gloria. Et ideo ibidem dicit Aug. Judicet qui potest: vtz maius sit iustos angelos creare q̄ impij os iustificare. Tertio eq̄lis vtrūq̄ potē

tie: hoc maioris est misericōdie. Sed contra. Nam bonum vniuersi est mai⁹ q̄ bonum vnius hoīs: vt patet. j. Et h. Sed iustificatio ordiat ad bonū particulare vni⁹ hominis. Ergo creatio celi & terre est opus maius. Solu. Bonū vniuersi mai⁹ est bono vni⁹ hominis si vtrūq̄ accipiat in eodem genere: sed bonū gratie vnius mai⁹ est q̄ bonū nature totius vniuersi. Hec oīa sanctus Tho. j. ij. q. cxiij. ar. ix. Et q̄b habeat q̄ iustificatio impij ex pte rei facte s̄m q̄ntitatē p̄portionis est maximū opus dei. Cui si addat q̄ conuersio & iustificatio paup̄li inter alias q̄ legunt est maior aliq̄ modo: quia sola est miraculosa: vt patet ibi ar. x. sequit q̄ hoc modo ip̄a est maximū opus dei. Sed ista intellige q̄ntū ad operaciones q̄b fit aliqd exites nō p̄ esse diuinū: sed p̄ esse creatum. Nam opus icarnatiōis est maximū ex pte rei facte: q̄cqd sit ex parte modi faciēdi & absolute. quia esse diuine p̄sone maius est esse gl̄ie. et p̄ p̄portionaliter. quia maior est distantia inter diuinam p̄sonam & naturā creatam q̄ inter gl̄iam et impiū: cum illa sit infinita ex pte vni⁹ extremi: nō ip̄a. Et de hoc habes a sc̄o Tho. de po. q. vj. Possent etiā multa dici circa hoc de quētiōe panis in corp⁹ chri: de q̄ p̄ r̄sp̄m ex dictis cogita.

Queri etiā potest in illo s̄bo: deus: Verū in iustificatione impij req̄rat mot⁹ fidei deum inuocantē aut p̄sentē: Et in illo s̄bo: p̄cutiebat: vtz req̄rat mot⁹ liberi arbitrij cōtra peccatū. vide. j. ij. q. vbi s̄. ar. iij. z. v.

Dñica. xij. post festū Trinita. Questio. lvij

Veritur vtz illi ho

q mines publicādo miraculū cōtra p̄bitiōem chri: p̄ peccauerint: Rūdeo q̄ non: p̄pter duo. Primo qz s̄m Greg. ix. moral. chri: nō intendebat illos virtute p̄cepti obligare: sed seruis suis seq̄ntibz exemplū dedit vt ip̄i q̄dē virtutes suas occultare desiderant: et tamen vt aliq̄ eoz ex emplo p̄ficiant p̄dant inuicti. Et de hoc vide dñica. ij. post octauā ep̄i

De Quæstionibus super euange.

phanie: quò est triplex dei pceptum. scilicet ad exel/ qundum: ut non furaberis. ad pbandum: ut tolle filium tuum unigenitum quem diligis Isaac. et ad docendum: ut Et nemi dixeris et c. Secundo quod dicitur quod Christus voluisset eos tacere: tamen non peccauerunt offendendo Christum: quia frangendo silentium eius aliquid adiuuebatur quod erat Christus gratia quod tacuisse. scilicet amore ad Christum sanctum. Est autem simile Est religiosus cui summe displicet platura: et tamen diligit se eligentes ad id quod sibi displicet. quia pcedit eos se amare. Sed contra: quia fuerit iob edictes Christus. quod peccauerunt. So. Negat primo antea dicitur: quod Christus non intendebat eos obligare: sed solum dare humilitatis exemplum: et ita isti creditur. Secundo dicitur quod non ois inobediens superiori peccat: sed solum qui scit ipsum esse superiorem sine superiore: vel seire tenet. Non enim si inferior placet mater aliquid: et ego me credam facere rem gratam superiori bono et sancto: non obediendo pecco. Hodo dicitur quod est verum simile istos credidisse quod Christus scitum esse Christum et scitum: sed ignorasse eum esse deum sine superiore: et de facto fuisse sanctum Thoma. ita fuit. Que ignorantia apud multos nozes non fuit peccatum statim a principio predicacionis Christi. Acceperunt ergo mandatum Christi tanquam deprecacionem viri sancti ex humilitate loquentis: sed noluerunt obedire: ut gratiam rem deo facerent: et sui serui (ut credebatur) magnalia predicando. Et ideo negat frequenter. Secundo. Nam si Christus voluit quod dixerat obsequari peccauerunt: si noluit ipse fuit fictor. Ergo cum secundum sit blasphemum: primum est verum. So. Licet tam pateat ex dictis solutio: tamen per abundantiam doctrina dicitur quod voluntate diuina que duplex est. scilicet signi et beneplaciti: non velit tales tacere. non quidem voluntate beneplaciti quod cum talis semper impleat tacuissent. Sed voluntate signi: ut est voluntas que precipit: quia non intendebat eos obligare: ut dictum est. Voluntate autem humana voluit eos tacere aliquid modo. scilicet ut ostenderet gloriam vanam fugiendam: et non voluit aliquid modo: ut scilicet deus glorificaretur. Et eo modo quod noluit eos tacere: non fuit fictor: quia voluit se ostendere gloriam vanam non querere: et ea esse declinandam. Queri etiam per vix Christus iuuenis ter fecerit miracula in corporum sanacionibus

Uide. iij. q. xliij. per totum. Et vix Christo conueniat in gemiscere et deprecari. Uide. iij. q. xxi. per totum

Domica xiiij. post festum Trinitatis. Questio lvij.

Queritur vtrum in

hac vita possim habere amicitiam cum deo immediate: ita quod ipse et non aliquid creatura sit obiectum nostri amoris. Respō. Deo i statu vie immediate potest amari. et amat a sanctis. Parz conclusio primo auctoritate Augustini in li. pfe. dicitur. Et illis qui diligunt natus tuos pro te. Nota nunc deus. i. participaciones diuine bonitatis in creaturis. Secundo rone. Nam vbi desinit intellectus ibi incipit voluntas: quod in opando est posterior: eo quod eius obiectum sit bonum cognitum: quod in oibus potestis ordinatis ita est quod vbi terminat operatio potis in opando: ibi incipit operatio posterioris. sicut parz quod sensus qui cognoscendo est prior intellectui: terminat ad imaginationem: que est motus factus a sensu in actum: et intellectus in termino imaginationis incipit: quod accipit phantasiam pro obiecto: ut dicitur in. iij. de anima. Sed intellectus cognoscendo: licet incipiat a creaturis: tamen eius cognitio terminat in deo quod ex multis pceptis simplicibus creaturarum potest deuenire ad vnum complexum deo primum: puta quod est ens primum et causa oim. Ergo voluntas nostra potest amare deum immediate: sed peccauerunt multa media ex parte intellectus. Sed contra. Nam quicquid est immediate amatum est immediate cognitum. quod inuisa diligere possumus: sed incognita nequaquam fuisse Augustinus. x. de trinitate. et primo. ix. Et. Sed in via deus non est a nobis immediate visus. quod videmus per speculum. i. Lopez. xiiij. So. Negat maior: quod cum amor incipiat vbi desinit cognitio cuius est terminus: ad quod in alio cognoscit in seipso potest amari. Secundo. Nam si homo in via deum immediate amaret: amor patris non excederet amoris vie sicut cognitio cognitione. So. De plenitudo amat in patria quod in via: quod quanto bonius cognoscit patrem: tanto est amabilius: maxime illud in quo est